Не надивився, ні! я на сади рожеіві,
Криниці юності убогим корячком
До дна не вичерпав... Горять хмарки квітневі,
Дугастим угорі сіяючи мостом.

О, перекинь моста, моя немудра пісне,
До радощів людських і до людських зусиль,
Хай сонцем ранішнім мій тихий-вечір блисне,
Хай людям принесе це слово благовісне
Журбу зцілющую і животворний біль!

1929